

Liturgia Domowa

**Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Wielkiego Postu 2026**

Na okładce:

I Stacja Drogi Krzyżowej
z Kościoła Święcia św. Jana Chrzciciela w Pilchowicach
fot. Anna Szadkowska OV

Gliwice 2026
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Okres Wielkiego Postu 2026 r.

Drogie Rodziny!

Rodzina pełni bardzo ważną funkcję w procesie dojrzewania wiary młodego pokolenia. Jest ona miejscem przepowiadania Słowa oraz chrześcijańskiej inicjacji. Wprowadzenie dzieci w tajemnice wiary nie wymaga od rodziców specjalnego przygotowania; wystarczy w zupełności ich osobista więź z Bogiem oraz gotowość do dzielenia się nią z dziećmi. Budowanie atmosfery miłości i zaufania w rodzinie oraz przekazywanie wiary dzieciom sprawiają, że również rodzice stają się „uczniami-misjonarzami”.

„Liturgia domowa”, której kolejny zeszyt oddajemy do rąk rodziców naszej diecezji, stanowi konkretną pomoc w wypełnianiu wspomnianej misji. Czcigodnych Księża Proboszczów prosimy o słowo zachęty podczas niedzielnych ogłoszeń duszpasterskich oraz o udostępnienie przygotowanych tekstów „Liturgii domowej” jako odbitek ksero na stoły prasowe bądź jako linków na stronach internetowych parafii.

Kolejny zeszyt z „Liturgią Domową” obejmuje sześć spotkań na kolejne niedziele Okresu Wielkiego Postu; przy czym każde spotkanie składa się z trzech części:

- słuchanie Słowa Bożego;
- rozmowa na wybrany temat nawiązująca do liturgii dnia;
- modlitwa w gronie rodzinnym.

Wszystkim podejmującym wysiłek wielkopostnej przemiany w rodzinie życzymy wytrwałości na drodze budowania domowej wspólnoty w oparciu o wzajemną miłość oraz zaufanie do Bożego Słowa. Niech rozpoczynający się Okres Wielkiego Postu przybliży nas do Chrystusa oraz do siebie nawzajem.

Przygotowanie:

ks. Krystian Piechaczek

Wydział Duszpasterski Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

1. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: Rdz 2, 7-9; 3, 1-7; Rz 5, 12-19; Mt 4,1-11.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Pierwsze spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mt 4,1-11*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy przez doroczne ćwiczenia wielkopostne postępowali w rozumieniu tajemnicy Chrystusa * i dzięki Jego łasce prowadzili święte życie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Okres Wielkiego Postu, który rozpoczęliśmy w ubiegłą Środę Popielcową, wszedł w nasze życie bardzo cicho i dyskretnie. Chciałoby się powiedzieć, że nas kolejny raz zaskoczył i dlatego czujemy się do niego nieprzygotowani. Być może było zupełnie inaczej, tzn. czekaliśmy z tęsknotą na jego rozpoczęcie, gdyż jest to dla nas czas, w którym czujemy się odpowiednio zmotywowani do pracy nad sobą i do działania. Nam wszystkim, którzy słuchamy słów dzisiejszej Ewangelii, Pan Jezus udziela ważnej lekcji: jeśli chcemy okazać się przydatnymi dla Jego Królestwa, to najpierw musimy uporządkować własne życie.

Jak to zrobić? Na to pytanie Pan Jezus udziela odpowiedzi poprzez swoje zwycięstwo nad różnymi pokusami. Każde ze

wspomnianych zwycięstw pokazuje również, co nasze życie czyni cennym i wypełnionym. Są to: życie w relacji z Bogiem, wytrwałość w trudnościach i sytuacjach kryzysowych, bycie wolnym od pragnienia posiadania bogactw, otwartość na bycie darem dla innych ludzi, ograniczone zaufanie do chęci zdobywania popularności, sukcesów oraz władzy.

Post jest więc wejściem na zupełnie inną drogę życia, na której przeżyjemy uwolnienie od rozmaitych nieuporządkowanych przywiązań oraz zdobędziemy potrzebne umiejętności do walki z grzechem i złem.

- Z jakimi propozycjami szatan zwrócił się do Pana Jezusa?
- Czy w pokusie związanej z przemianą kamieni w chleb chodziło tylko o samo zaspokojenie głodu?
- Na co liczył szatan proponując Panu Jezusowi zdobycie sławy? Czy ta pokusa znajduje dzisiaj wielu chętnych?
- Dlaczego dla wielu ludzi posiadanie władzy jest czymś tak ważnym? Dlaczego Pan Jezus odrzucił również tę pokusę?
- Co pozwoliło Panu Jezusowi poradzić sobie z pokusami szatana? Czy Pan Jezus posiadał jakąś „tajną broń”?
- Co możemy zrobić, aby w spotkaniu z pokusami nie stracić głowy? Jaka jest moja największa pokusa?
- Z jakimi pokusami ludzie sobie nie potrafią poradzić? Czy możemy im się oprzeć w pojedynkę?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który stoczył walkę z szatanem i jego pokusami, aby dodał nam odwagi oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

2. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: Rdz 12,1-4a; 2 Tm 1, 8b-10; Mt 17, 1-9.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mt 17, 1-9*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty nam nakazałeś słuchać Twojego umiłowanego Syna, † ożywiaj naszą wiarę swoim słowem, * abyśmy odzyskawszy czystość duszy, mogli się cieszyć oglądaniem Twojej chwały. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Uczniowie mają za sobą dłuższy czas przebywania w szkole Jezusa. Wielu z nich nosi w sobie przekonanie o tym, że poznali już wystarczająco dobrze swojego Mistrza. Dzisiejsza Ewangelia pokazuje nam, jak bardzo można się niekiedy pomylić, zadowolić tym, co powierzchowne, drugorzędne. Jak wiele jeszcze brakuje uczniom w ich poznaniu Jezusa. Razem z Piotrem i innymi uczniami musimy więc poznać Jezusa na nowo; musimy się na nowo nauczyć słuchać Jego Słowa, aby zdobyć siły do naśladowania Go.

Z prawdziwego poznania Chrystusa rodzi się zapał, entuzjazm, przekonanie, że wszystkim trudnościom – jakie by nie były – można skutecznie stawić czoła. Pan Jezus rozpoznał prawdziwy

stan ducha swoich uczniów, zauważył też ich zagubienie i słabość, które nie pozwalały im całym sercem pójść za Nim. Jako dobry nauczyciel wie, że są sprawy, których nie da się objaśnić słowami; jednak spotkanie z Nim może wiele zmienić. Uczniowie poznali Jezusa, którego Ojciec otacza chwałą, uwielbionego, pierwszego spośród umarłych, który zmartwychwstał i żyje – a więc takiego, jakiego dotąd nie znali.

- Jaka była reakcja uczniów na przemienienie Pana Jezusa? Czy spodziewali się czegoś podobnego?
- W jaki sposób Pan Jezus dał się poznać swoim uczniom? Czemu miała służyć Jego przemiana?
- Dlaczego Piotr chciał koniecznie wybudować na górze trzy namioty? Co chciał w ten sposób osiągnąć?
- Dlaczego uczniowie nie zrozumieli od razu tego, co zobaczyli? Czego im zabrakło do właściwego zrozumienia?
- Czy zdarzyło się nam już kiedyś przeżyć podobną bliskość Pana Boga w naszym życiu?
- Co w moim życiu wymaga „przemienienia”, zmiany, nawrócenia? Co już zostało przemienione pod wpływem wiary?
- Co możemy zrobić, aby nasza przemiana nie kazała nam zbyt długo na siebie czekać?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przemienił się w obecności uczniów, aby w świętym czasie Wielkiego Postu udzielił nam łaski nowego początku oraz swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

3. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: Wj 17, 3-7; Rz 5, 1-2. 5-8; J 4, 5-42.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: J 4, 5-42;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, źródło wszelkiego miłosierdzia i dobroci, Ty nam wskazałeś jako lekarstwo na grzechy post, modlitwę i jałmużnę, † przyjmij nasze pokorne przyznanie się do przewinień, które obciążają nasze sumienia, * i podźwignij nas w swoim miłosierdziu. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Spotkanie przy studni – tak często nazywane jest wydarzenie opisane w dzisiejszej Ewangelii. Studnia, pamiętająca czasy Jakuba, który ją wybudował, była dla mieszkańców Sychar prawdziwym skarbem. W upalnym klimacie Palestyny można z wielu rzeczy zrezygnować – ale nie z wody. Dlatego, kto miał dostęp do studni, ten mógł ze spokojem znosić czas suszy i wielkie upały, które często nawiedzały te strony. Studnie w ojczyźnie Pana Jezusa są również miejscem spotkań, rozmów oraz odpoczynku w upalne dni. Samarytanka, która przyszła po wodę, raczej się nie spodziewała, że spotka kogoś, kto odmieni jej życie.

Żydzi i Samarytanie nie przepadali za sobą. Dla Żydów Samarytanie byli tymi, którzy odpadli od prawdziwej wiary;

uważano ich za nieczystych; a bycie Samarytaninem oznaczało tyle, co bycie innym, obcym, tym kto wśród prawdziwych Żydów nie ma nic do szukania. Rozmowa rozpoczęła się od tego, co gasi pragnienie i daje życie. Woda jest też symbolem wszystkich ludzkich pragnień, które nigdy nie mogą być do końca zaspokojone. Jednak mimo to każdy z nas szuka takiej wody, która zaspokoi wszystkie pragnienia.

Samarytanka, choć nie rozumie jeszcze słów Pana Jezusa, to jest pod wielkim wrażeniem usłyszanych zapowiedzi: rozumie tylko tyle, że w jej życiu są jeszcze inne pragnienia, których woda z jej studni nie może zaspokoić i że właśnie nadarzyła się okazja, aby się o tym przekonać.

- O czym rozmawiał Pan Jezus z Samarytanką?
Co dało się zauważyć w tej rozmowie?
- Dlaczego ta rozmowa nie układała się od samego początku, jak trzeba? Czy obie strony, mówiąc o wodzie, miały to samo na myśli?
- Co pomogło Samarytance lepiej zrozumieć Pana Jezusa?
Co odkryła w trakcie tej rozmowy?
- Dlaczego Samarytanka pobięła do swoich przyjaciół, sąsiadów i znajomych? Co im przekazała?
- Jak zareagowali na to mieszkańcy miejscowości, z której pochodziła Samarytanka? Do jakiego wniosku doszli?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który rozmawiał przy studni z Samarytanką, aby w świętym czasie Wielkiego Postu umocnił naszą wiarę oraz udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

4. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: 1 Sm 16, 1b. 6-7. 10-13b; Ef 5, 8-14; J 9, 1-41.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 9, 1-41*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty za pośrednictwem swojego Syna pojednałeś ludzkość ze sobą, * spraw, aby lud chrześcijański z żywą wiarą i szczerym oddaniem spieszył ku nadchodzącym świętom wielkanocnym. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia przekazuje nam bardzo ciekawą historię o uzdrowieniu człowieka niewidomego od urodzenia. Jednak spotkanie z Panem Jezusem pozostawia w jego życiu inny, jak się wydaje, o wiele głębszy ślad. Obok odzyskania wzroku zyskuje jeszcze zdrowe oczy serca. Człowiek „widzi” więc nie tylko oczami; widzieć znaczy o wiele więcej niż mieć sprawny wzrok, niż rozpoznawać kolory, kształty, światła i cienie. Niewidomy, dzięki swojej gotowości do przemiany, odkrywa drogę do otwarcia oczu serca. Jego uzdrowienie pokazuje nam długi wysiłek na drodze do pełnej i dojrzałej wiary.

Do osiągnięcia dojrzałej wiary potrzebne było osobiste spotkanie z Jezusem. Obecność Pana Jezusa zmieniła całkowicie

jego sytuację. Wielki Post stawia przed nami wiele zadań. Jednym z nich jest wyprowadzenie swojej wiary ze ślepych zaułków wątplenia, otwarcie serca na działanie łaski, rozpalenie w sobie ognia Bożej miłości. My również potrzebujemy długiej drogi, aby dojść do światła wiary. Dlatego w dzisiejszą niedzielę stawiamy sobie pytanie: czy Jezus jest światłem mojego życia? Pan Jezus pragnie wszystkim przywrócić wzrok, tak abyśmy zobaczyli Jego chwałę oraz to, jak bardzo jesteśmy dla Niego ważni.

- Jak doszło do spotkania Pana Jezusa z niewidomym? Jak zareagowali uczniowie Pana Jezusa, gdy zobaczyli niewidomego?
- Co zrobił Pan Jezus, aby niewidomemu przywrócić wzrok? Czy ktoś spodziewał się, że uzdrowienie może tak wyglądać?
- Czy wszystkim spodobało się to, w jaki sposób Pan Jezus uzdrowił niewidomego? Kto zgłaszał najwięcej sprzeciwów?
- Co nie pozwala nam najbardziej spotkać i zobaczyć Pana Boga? Dlaczego nasze oczy duszy (serca) pozostają tak często niesprawne?
- Co możemy zyskać przez przywrócenie wzroku naszym sercom? Dlaczego jest to takie ważne?
- W czym przejawia się nasza ślepotą? Jakie sprawy w moim życiu wymagają przejrzania, uzdrowienia i dotyku miłości Jezusa?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przywrócił wzrok niewidomemu, aby udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

5. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: Ez 37, 12-14; Rz 8, 8-11; J 11, 1-45.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *J 11, 1-45*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Prosimy Cię, Panie, nasz Boże, + udziel nam łaski, abyśmy gorliwie naśladowali miłość Twojego Syna, * który oddał własne życie za zbawienie świata. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia pokazała nam Pana Jezusa z zupełnie innej strony: zasmuconego, a nawet zapłakanego, gdy się dowiedział, że Jego serdeczny przyjaciel, Łazarz, umarł. Co można zrobić, gdy ktoś bardzo bliski umiera? Niewiele, ale gdy obok jest Pan Jezus, to wszystko staje się możliwym. Słowo Pana Jezusa okazało się mocniejsze od smutku, płaczu, a nawet od śmierci. Wszyscy stojący wokół nie mogli wyjść z podziwu. Jeśli zwyczajny człowiek nie może czynić takich rzeczy, to kim jest Ten, który nakazał odsunąć kamień i powiedział: „*Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!*”

Ten cud uczynił Pan Jezus na kilka dni przed swoją męką i śmiercią. Może chciał w ten sposób pokazać, aby ludzie nie rozpaczali i nie byli smutni, kiedy On sam będzie przybity do krzyża, gdy będzie cierpiał i umierał. Może chciał nam w ten

sposób pokazać, że On jest Panem życia i śmierci i że może sam – bez niczyjej pomocy – powstać z grobu. Przez ten cud chciał nam również powiedzieć, że kiedyś u końca czasów, gdy nasze ciała będą już odpoczywały w grobach, powie do nas: „*Wstańcie i przyjdźcie do Mnie!*”

Dlatego jako chrześcijanie nie rozpaczamy po śmierci bliskich nam osób, bo wiemy, że Pan Jezus wskrzesi, tzn. przywróci do życia każdego z nas. Pan Jezus chce mieć swoich przyjaciół blisko siebie i dlatego nie pozostawi ich w grobach.

- Dlaczego Pan Jezus zwlekał z przyjściem do Betanii? Dlaczego nie uzdrowił Łazarza od razu?
- Czym różniło się podejście Marii i Marty do śmierci ich brata Łazarza? Czy obie siostry zachowały się tak samo?
- Jak można opisać zachowanie Pana Jezusa nad grobem Łazarza? O czym może świadczyć Jego wzruszenie oraz łzy?
- Jak możemy zrozumieć wezwanie Pana Jezusa: „*Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!*”? W jaki sposób odnosi się ono również do nas?
- Dlaczego w naszym życiu przyjaźń jest taka ważna? Kogo nazywamy przyjacielem?
- Jak to się dzieje, że odnajdujemy nowych przyjaciół? Czy potrafimy się z nimi podzielić naszą wiarą?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przyszedł na świat, aby objawić nam wolę Ojca, aby pomógł nam pokonać mroki grzechu i śmierci oraz udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

Niedziela Palmowa [A]

Czytania mszalne: Iz 50,4-7; Flp 2,6-11; Mt 21, 1-11.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- Ojciec: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Matka: odczytuje fragment: *Mt 21, 1-11*;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący, wieczny Boże, aby dać ludziom przykład pokory do naśladowania, sprawiłeś, że nasz Zbawiciel przyjął ciało i poniósł śmierć na krzyżu; + daj nam pojąć naukę płynącą z Jego męki * i zasłużyć na udział w Jego zmartwychwstaniu. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy został zapowiedziany wcześniej i opisany w księdze proroka Zachariasza (Za 9, 9). Wsłuchując się w ten opis, spotykamy się najpierw z pokorą Pana Jezusa. Królowie nie mieli zwyczaju dosiadać osła; spotykamy ich raczej jadących konno, razem ze swoją świtą lub w orszaku dostojników. Mimo to Pan Jezus jest Królem, a Jego panowanie rozciąga się aż po krańce ziemi. Jego potęga rodzi się z prostoty, Bożego pokoju oraz rezygnacji z przemocy. Jego uroczysty wjazd do Jerozolimy stał się zapowiedzią ostatecznego zwycięstwa nad grzechem, jakie miał odnieść parę dni później na Krzyżu.

Naszą uwagę przykuwa również postawa tłumu, który słał swe płaszcze na drodze, po której miał przejść Pan Jezus. Był to znany

od wieków gest, którym witano przybywającego króla. Witano Go także gałązkami z drzew, wołając głośno słowami Psalmu 118, ogłaszając, że jest Mesjaszem: „*Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie!*” (Ps 118, 26). Okrzyk „Hosanna”, który pojawia się w tym wołaniu, oznacza „*Wybaw nas! Pomóż nam!*”.

W naszych czasach to wołanie podejmuje Kościół w Eucharystii, gdy w śpiewie Sanctus, wołamy: „*Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie*” (Mt 21, 9). Uroczystą celebracją tego wydarzenia w Niedzielę Palmową Kościół rozpoczyna Wielki Tydzień.

- Dlaczego Pan Jezus zdecydował się na uroczysty wjazd do Jerozolimy? Jakie proroctwo miało się wypełnić przez ten fakt?
- Jak wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy odebrali mieszkańcy tego miasta? Kim był dla nich wjeżdżający na osiołku Jezus?
- Co miało się jeszcze wydarzyć w najbliższych dniach przed męką i śmiercią Pana Jezusa?
- Czy wszyscy witający Pana Jezusa rozpoznali w Nim zapowiadanego przez proroków Mesjasza – Zbawiciela Świata?
- Jaką wartość dla Pana Jezusa przedstawiał wiwatujący tłum ludzi?
- Jaką wartość przedstawia dla mnie popularność, bycie rozpoznawanym lub rozchwytywanym przez media?

3. Modlitwa na zakończenie

- Ojciec: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który wjazdem do Jerozolimy rozpoczął czas łaski, aby nas wewnętrznie odnowił oraz udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- Wszyscy domownicy: Ojcze nasz ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.